

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofți Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Alerguș Constantin, Gordilă Nicolae,

cu participarea:

procurorului – Crijanovschii Sergiu,

avocatuului – Gorencu Cornelia

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Cuzmenco Iurie Boris, născut la 29 aprilie 1954 în Ucraina reg. Haricov Ciuguev, domiciliat în or. Hîncești, str. Chișinăului 20 ap.2;

termenul de examinare a cauzei fiind:

- *în prima instanță din 16.04.2013 până la 26.09.2013;*
- *în instanța de apel din 21.10.2013 până la 06.11.2013;*
- *în instanța de recurs din 18.02.2014 până la 26.03.2014,*

Procedura de citare a fost legal executată.

Procurorul a susținut recursul, solicitând admiterea acestuia în sensul declarat.

Avocatul Gorencu Cornelia, a solicitat respingerea recursului, cu menținerea hotărârii atacate.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 26 septembrie 2013, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penal, Cuzmenco Iurie a fost condamnat în baza art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani și 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. În fapt, prima instanță a reținut, că Cuzmenco Iurie, la 09 martie 2013, aproximativ la orele 22:00, aflându-se în casa proprie, situată în or. Hîncești, str. Chișinăului 20, în baza relațiilor reciproc ostile, i-a aplicat intenționat feciorului Cuzmenco Eugen, o lovitură cu cuțitul în regiunea spatelui, cauzându-i plagă penetrată a cutiei toracice pe stânga posterior, calificate ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

În drept, acțiunile lui Cuzmenco Iurie au fost încadrate în baza art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal – violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic, comisă de către un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică soldată cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către avocatul Constantin Lazari în numele inculpatului Cuzmenco Iurie și însuși de inculpatul Cuzmenco Iurie, care au solicitat casarea sentinței Judecătoriai Hîncești din 26 septembrie 2013 ca fiind ilegală, recalificarea acțiunilor în baza art. 156 Cod penal și aplicarea unei pedepse non privativă de libertate menționând că:

- procurorul nu a inclus în textul învinuirii pe art. 201/1 Cod penal elementul obligatoriu al faptei, adică n-a precedat constatarea și incriminarea elementelor constitutive ale infracțiunii comise, - **„de un membru de familie”** , **„asupra altui membru al familiei”** , **„în condiția conlocuirii”** sau **„în condiția locuirii separate”**, având în vedere și norma de blanchetă art. 133/1 Cod penal privind înțelesul termenului „Membru de familie” sau art. 3 al Legii nr. 45 din 10.03.2007 „Cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie”.

- din Ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu reiese, că procurorul nu se referă la art. 133/1 Cod penal **„membru de familie”**, dar la o altă normă de drept art. 134 Cod penal **„Rudenia”**.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013 a fost admise apelurile avocatului Constantin Lazari în numele inculpatului Cuzmenco Iurie și însuși a inculpatului Cuzmenco Iurie, casată sentința Judecătoriai Hîncești din 26 septembrie 2013 și pronunțată o nouă hotărâre prin care Cuzmenco Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(l) Cod penal și condamnat cu aplicarea art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală la 3 ani închisoare.

în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. Instanța și-a motivat soluția prin aceea, că organul de urmărire penală nu a înaintat învinuirea legal, conform textului din ordonanța de punere sub învinuire, rechizitoriu și sentință, acuzațiile aduse acestuia sunt imprecise și se reduc la faptul că: *„Cuzmenco Iurie (...) în timp ce se afla la domiciliul său, manifestând violență față de feciorul său - Cuzmenco Eugen, în urma unor relații ostile brusc apărute, i-a aplicat ultimului o lovitură cu cuțitul (...),”*.

Deci, se observă că, în textul actului de învinuire a inculpatului lipsește elementul obligatoriu a laturii obiective a infracțiunii violența în familie *„comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei”*.

Starea de fapt nu corespunde cu cea de drept statuată la urmărirea penală și apoi preluată de către instanța de fond, motiv pentru care sentința se va casa, or învinuirea, sub care a fost pus inculpatul, descrie de fapt semnele componentei infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal - normă generală - ce prevede răspunderea pentru cauzarea intenționată a vătămării corporale grave și nu celei speciale prevăzute de art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, care, în esență și urma să se descrie cu trimitere la înțelesul termenului de violență în familie prevăzut de art. 133/1 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(l) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, invocând, că:

- hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, respectiv faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

- instanța de apel urma să se expună asupra motivelor invocate, inclusiv în afara motivelor expuse în apel, ceea ce rezultă din explicațiile date de Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 12.2 al Hotărârii nr. 22 din 12 decembrie 2005 „ Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”. Însă, ignorând prevederile normelor procedurale enunțate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor pe care și-a întemeiat soluția.

- instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele de drept și de fapt administrate de organul de urmărire penală, corespunzător nu a luat în considerație, că inculpatul și partea vătămată locuiesc și duc o gospodărie comună, fapt confirmat cât de partea vătămată , atât și de către inculpat atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de fond, iar ca urmare faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând argumentele invocate în recursul declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi admis reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 zile de la data pronunțării deciziei. Din materialele cauzei rezultă că recursul este declarat în termen.

Din prevederile art.364/1 Cod de procedură penală rezultă că procedura simplificată este aplicabilă doar dacă din probele administrate în cursul urmăririi penale reiese că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse. Din conținutul acestei norme rezultă, că aplicarea procedurii simplificate este posibilă numai atunci când din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Insuficiența probatoriului în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală nu poate fi complinită sau acoperită prin declarația inculpatului de recunoaștere a faptelor. Când această condiție nu este îndeplinită, instanța trebuie să respingă cererea de judecare a cauzei în procedura simplificată. În situația în care insuficiența probatoriului se constată abia cu prilejul deliberării, cauza urmează să fie repusă pe rol și judecată în procedura generală.

Pînă la adoptarea soluției privind admiterea sau respingerea cererii inculpatului, prin care se solicită judecarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art.364/1

Cod de procedură penală, judecătorul la fel este obligat să verifice dacă:

- rechizitoriul este întocmit în conformitate cu prevederile art.296 CPP;
- actele de urmărire penală nu sunt lovite de nulitatea absolută prevăzute în art.251 alin.(2) CPP;
- în faza de urmărire penală nu a fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor;
- nu au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția europeană (de pildă, se reține utilizarea torturii sau a tratamentelor inumane sau degradante pe parcursul audierilor);
- fapta imputată inculpatului just a fost încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal;

Din momentul pronunțării încheierii, inculpatul și apărătorul lui nu mai pot renunța pe parcursul procesului penal asupra opțiunii sale de a fi judecată cauza potrivit procedurii simplificate. Dacă, eventual, inculpatul ori apărătorul lui, după adoptarea încheierii privind admiterea cererii de judecare în ordinea art.364/1 Cod de procedură penală, în timpul audierii ori după aceasta, renunță la procedura simplificată, instanța, prin încheiere protocolară, urmează să dispună că renunțarea nu poate fi admisă.

Dacă în cadrul examinării conform procedurii simplificate după audierea inculpatului sau în timpul dezbaterilor au apărut circumstanțe care exclud aplicarea dispozițiilor art.364/1 Cod de procedură penală, instanța de judecată, deliberând în conformitate cu prevederile art.383 Cod de procedură penală, prin o nouă încheiere motivată, poate relua judecarea cauzei și va judeca cauza în procedura generală. Această situație cuprinde și cazul când se constată că fapta inculpatului nu a fost încadrată corect.

În situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364/1 Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364/1 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Procedura de examinare a cauzei penale conform prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală este amănunțit explicată în Hotărârea Plenului nr. 13 din 16 decembrie 2013 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești”, inclusiv în pct. 30 al Hotărârii este specificat, cum urmează să procedeze instanța de apel, în caz când constată că examinarea cauzei în procedura art. 364/1 Cod de procedură penală a fost viciată; în pct. 25 al Hotărârii este indicat cum urmează de procedat când inculpatul recunoaște parțial faptele comise, în altă calitate.

Colegiul lărgit constată, că în speța dată instanța de apel nu a respectat procedura de examinare a cauzei conform art. 364/1 Cod de procedură penală fiind-că nu sunt examinate nemijlocit probele conform procesului verbal al ședinței (f.d. 104-107) conform regulilor primei instanțe, ceea ce duce la concluzia că instanța de apel incorect și pripit a adoptat decizia prin care a recalificat acțiunile în art. 151 alin. (1) Cod penal, care sunt încadrate în rechizitoriu în baza art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, cauza fiind examinată în prima instanță în procedura art. 364/1 Cod de procedură penală, ceea ce nu poate fi menținut.

Totodată, Colegiul lărgit mai invocă, că nu acceptă motivarea deciziei cu referire la faptul, că în învinuirea înaintată nu-i specificat că inculpatul cu partea vătămată sunt membri de familie, fiindcă în învinuirea înaintată, cum și în rechizitoriu este specificat calitatea de membru a familiei (f.d. 35,44), iar la urmărirea penală partea vătămată Cuzmenco Eugen a declarat că locuiește împreună cu tatăl său – Cuzmenco Iurie (f.d. 12).

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acestia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și ținând cont de motivele casării deciziei atacate să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013 privindu-l pe **Cuzmenco Iurie Boris**, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 13 mai 2014, ora 9⁵⁰.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Alerguș Constantin

Gordilă Nicolae